

ליל הזוהר

בערב שלפני המילה, קוראים בבית היולדת, (רצוי על יד „כסא אליהו“) קטע מהזוהר פרשת לך-לך.

ויהי נוצם יי אלהינו עלינו ומעשי גדינו כוננה עלינו ומעשי גדינו כוננהו:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲנִי אֵל שְׁדֵי. מֵאִי מִשְׁמַע דְּעַד
הַשְׁתָּא לָא קֹאמֶר אֲנִי אֵל שְׁדֵי. אֵלָא הָכִי תֵּאנָא עֲבַד
קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּתָרִין תְּתַאֲיִן דְּלֹא קְדִישִׁין לְתַתָּא.
וְכָל אִינוּן דְּלֹא אֲתַגְזְרוּ יִסְתַּאבּוּן בְּהוּן וְרִשְׁמִין בְּהוּן.
וּמֵאִי רְשׁוּמָא אֵית בְּהוּן דְּאֲתַחְזִי בְּהוּ שִׁין דְּלָת וְלֹא
יִתִּיר. וּבְגִין כּוּךְ אִסְתַּאבּוּן בְּהוּ וְאֲתַדְּבָקוּן בְּהוּ. בְּתַר
דְּאֲתַגְזְרוּ נִפְקִין מֵאֲלִין וְעֵאלִין בְּגַדְפּוּי דְּשְׁכִינְתָּא.
וְאֲתַגְלִיָּא בְּהוּ יו"ד רְשִׁימָא קְדִישָׁא אֶת קִימָא שְׁלִים
וְאֲתַרְשִׁים בְּהוּ שְׁדֵי וְאֲשְׁתִּלִּים בְּקִימָא שְׁלִים. וְעַל
דָּא כְּתִיב בְּהֵאֵי אֲנִי אֵל שְׁדֵי הִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהָיָה תַּמִּים.
שְׁלִים. דְּהַשְׁתָּא אֶת חֶסֶד בְּרִשְׁמָא דְּשִׁין וְדְלָת. גִּזְר
גְּרַמָּךְ וְהָיָה שְׁלִים בְּרִשְׁמָא דִּיו"ד. וּמֵאֵן דְּאִיהוּ בְּרִשְׁוּמָא
דָּא אֲתַחְזִי לְאֲתַבְּרָכָא בְּשִׁמָּא דָּא. דְּכְתִיב וְאֵל שְׁדֵי
יִבְרַךְ אוֹתָךְ. מָהוּ אֵל שְׁדֵי. הֵהוּא דְּבִרְכָּאן נִפְקֵן מִגִּיה
הוּא דְּשְׁלִיט עַל כָּל כְּתָרִין תְּתַאֲיִן. וְכָלָא מִדְּחַלְתִּיה
דְּחַלִּין וּמִזְדַּעְזְעִין. בְּגִינֵי כּוּךְ מֵאֵן דְּאֲתַגְזְר. כָּל אִינוּן
דְּלֹא קְדִישִׁין אֲתַרְחֻקוּן מִגִּיה וְלֹא שְׁלִטִין בֵּיה. וְלֹא עוֹד
אֵלָא דְּלֹא נְחִית לְגִיהֶנָּם דְּכְתִיב וְעַמָּךְ כָּלָם צְדִיקִים
וְגו'. אָמַר רַבִּי אֲבָא זַכָּאִין אַתּוּן בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא
דְּאַתִּי. זַכָּאֵה חוּלְקֵי דְּאַתִּינָא לְמִשְׁמַע מְלִין אֲלִין
מִפּוּמִּיכוּן. כָּלְכוּן קְדִישִׁין כָּלְכוּן בְּגִי אֵלְהָא קְדִישָׁא.

עֲלֵיכֶם כְּתִיב זֶה יֹאמֶר לִי אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יִצְחָק
וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לִי וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה. כָּל חֵד מִנְכוֹן
אֶחָד וְאַתְקֶשֶׁר בְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא עֲלֵאָה. וְאַתּוֹן רַבְרַבִּין
מִמֶּנּוּ תְרִיסִין מִהֵיא אֶרֶץ דְּאֶקְרִי אֶרֶץ הַחַיִּים
דְּרַבְרַבְנוֹהִי אַכְלִין מִמֶּנָּא דְטִלָּא קִדִּישָׁא:

פֶּתַח אֵידָךְ וְאָמַר אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ בֶּן חוֹרִים
וְשֶׁרִיךְ בָּעֵת יֹאכְלוּ. וְכְתִיב אִי לָךְ אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ נָעַר
וְשֶׁרִיךְ בַּבֶּקֶר יֹאכְלוּ. הֲנִי קָרָאִי קִשְׁיִין אֶהְדֹּדִי וְלֹא
קִשְׁיִין. הֵאִי דְכְתִיב אֲשֶׁרִיךְ אֶרֶץ דָּא אֶרֶץ דְּלַעֲיִלָּא
דְּשִׁלְטָא עַל כָּל אֵינוֹן חַיִּין דְּלַעֲיִלָּא. וּבְגִינִי כֹךְ אֶקְרִי
אֶרֶץ הַחַיִּים וְעֵלָה כְּתִיב אֶרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ דּוֹרֵשׁ
אוֹתָהּ תָּמִיד. וְכְתִיב אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנוֹת תֹּאכֵל
בָּהּ לֶחֶם, לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ. לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ דִּיִּקְא.
וְכָל כֹּךְ לָמָּה מַשּׁוּם דְּכְתִיב שְׂמִלְכָךְ בֶּן חוֹרִים דָּא קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא כִּמְא דְאַתְּ אָמַר בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל. בֶּן
חוֹרִים מָהוּ בֶּן חוֹרִים. כִּמְא דְאַתְּ אָמַר יוֹבֵל הִיא קִדְשָׁא
תַּהֲיֶה לָכֶם וְכְתִיב וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ דְּהָא כָּל
חִירוֹ מִיּוֹבֵלָא קָא אָתִי בְּגִינִי כֹךְ בֶּן חוֹרִים. וְאִי תִימָא
בֶּן חוֹרִים וְלֹא כְּתִיב בֶּן חִירוֹת. הֲכִי הוּא וְדָאִי דְבֶן
חִירוֹת מִבְּעֵי לִיה. אֲלֹא בְּמִתְנִיתָא סְתִימָאָה דִּילָן תְּנִינָא.
כֹּד מִתְחַבְּרָן יו"ד בִּה"א כְּדִין כְּתִיב וְנִהַר יוֹצֵא מַעַדָּן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. וְלֹא תִימָא כֹד מִתְחַבְּרָן אֲלֹא מִתְחַבְּרָן
וְדָאִי. וּבְגִינִי כֹךְ בֶּן חוֹרִים כְּתִיב. וְעַל דָּא אֲשֶׁרִיךְ
אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ בֶּן חוֹרִים וְשֶׁרִיךְ בָּעֵת יֹאכְלוּ. בְּחִזְוֹתָא
בְּשִׁלְמוֹ בְּרַעְיוֹא. אִי לָךְ אֶרֶץ שְׂמִלְכָךְ נָעַר הִיא אֶרֶץ

דלחמא, דתנא. כל שאר ארעי דשאר עמין עובדי
עבודה זרה אתייהיבו לרב רבין תריסין דממנן עלייהו.
ועילא מכלהו ההוא דכתיב ביה נער הייתי גם
זקנתי. ותאנא האי קרא שרו של עולם אמרו.
ועל דא כתיב אי לה ארץ שמלכך נער. ווי לעלמא.
דמסטר א דא ינקא וכד ישראל בגלותא ינקין כמאן
דיניק מרשותא אחרא. ושריף בבקר יאכלו ולא בכולי
יומא. בבקר ולא בזמנא אחרא דיומא. דתנא בשעתא
דחמא זורחת ואתין וסגדין ליה לשמשא רוגזא תלי
בעלמא. בשעתא דמנחה רוגזא תליא בעלמא. מאן
גרים האי משום דמלכך נער ההוא דאקרי נער.
ואתון זכאי קשוט קדישי עליונין בני מלכא קדישא
לא ינקין מהאי סטרא, אלא מההוא אתר קדישא
דלעילא. עליכו כתיב ואתם הדבקים בי אלהיכם
חיים כלכם היום:

פתח רבי אבא ואמר אשירה נא לידידי שירת
דודי לכרמו וגו'. ויעזקהו ויסקלהו וגו'. הני קראי
אית לאסתפל לא בהו. אמאי כתיב שירה, תוכחה מבעי
ליה. לידידי, לדודי מבעי ליה כמה דכתיב שירת
דודי. פרם הנה לידידי בקרן בן שמן. אסתפלנא בכל
אורייתא ולא אשכחנא אתרא דאקרי קרן בן שמן.
אלא הני קראי הא אוקמוה חבריא בכמה גוויין
וכלהו שפיר והכי הוא. אבל אשירה נא לידידי דא
יצחק דהנה ידיד ואקרי ידיד עד לא יפוק לעלמא.
אמאי ידיד דתגינן רחימו סגי הנה ליה לקדשא

בְּרִיךְ הוּא בֵּיה. דְּלֹא אֶתְעֵבִיד עַד דְּלֹא אֶתְגָּזֵר אַבְרָהָם
 אָבוּה וְאַקְרִי שְׁלִים וְאַתּוּסָף לִיה ה"א לְאַשְׁלֵמוּתָא. וְכֵן
 לְשָׂרָה הָאִי ה"א אֶתְיַהֲבֵת לָהּ. הָכָא אִית לְאַסְתִּכְלָא
 ה' לְשָׂרָה שְׁפִיר אַבְל לְאַבְרָהָם אֲמַאי ה"א וְלֹא יו"ד.
 יו"ד מְבַעֵי לִיה דְּהָא הוּא דְּכַר הָוָה. אֲלֹא רָזָא
 עֲלָאָה הָוָה (הוּא) סְתִים בְּגוּוֹן. אַבְרָהָם סָלִיק לְעִילָא
 וְנָטִיל רָזָא מֵה"א עֲלָאָה דְּאִיהוּ עֲלֵמָא דְּדַכּוּרָא. ה"א
 עֲלָאָה וְה"א תַּתָּאָה הָאִי תַלְיָא בְּדַכּוּרָא וְהָאִי בְּנוֹקְבָא
 וְדָאִי. וּבְגִין כֶּף אַבְרָהָם סָלִיק בְּה"א דְּלְעִילָא וְשָׂרָה
 נִתְתָּא בְּה"א דְּלַתְתָּא. תּוּ דְּכָתִיב כֹּה יִהְיֶה זֶרְעָךָ.
 וְתִנָּא זֶרְעָךָ זֶרְעָךָ מִמֶּשׁ דְּהָוָה שְׁאֲרִי לְמִיעֵל בְּהָאִי
 קָיִים. וּמָאן דְּשְׁאֲרִי לְמִיעֵל בְּהָאִי קָיִים עָאל. וּבְגִינִי
 כֶּף גִּיּוֹרָא דְּאַתְגָּזֵר גֵּר צִדִּיק אַקְרִי בְּגִין דְּלֹא אָתָא
 מְגֻזָּעָא קִדִּישָׁא דְּאַתְגָּזֵרוּ. וְעַל דָּא מָאן דְּעָאל בְּהָאִי
 שְׁמִיה בְּהָאִי אַבְרָהָם. בְּגִין כֶּף כְּתִיב בֵּיה כֹּה יִהְיֶה
 זֶרְעָךָ. זֶרְעָךָ מִמֶּשׁ וְאַתְמָסֵר לִיה ה"א. וְאִי לָאו דְּאַתְמָסֵר
 ה"א לְשָׂרָה הָוָה לִיה לְאַבְרָהָם לְאוּלִיד לְתַתָּא כְּמָה
 דְּהָאִי כֹה אוּלִידִת לְתַתָּא. בְּתַר דְּאַתְמָסֵרֶת ה"א
 לְשָׂרָה אֶתְחַבְּרוּ תְרִין הֵה"ן כֶּחָדָא וְאוּלִידוּ לְעִילָא.
 וּמַאי דְּנָפַק מִנֵּיהּ הוּא יו"ד. בְּגִין כֶּף יו"ד אֶת
 רִישָׁא דִּיצְחָק דְּכָר. מִכָּאן שְׁאֲרִי דְּכוּרָא לְאַתְפְּשָׁטָא.
 וְעַל דָּא כְּתִיב כִּי בִיצְחָק יִקְרָא לָהּ זֶרַע. בִּיצְחָק וְלֹא
 בָּהּ. יִצְחָק אוּלִיד לְעִילָא דְּכְתִיב תַּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב.
 יַעֲקֹב אֲשָׁלִים כָּלָא. וְאִי תִימָא וְכִי אַבְרָהָם בְּהָאִי
 אֶתְאַחִיד וְלֹא יִתִּיר. וְהָא כְּתִיב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲלֹא

חולקא דיליה פך הוא בגין דעביד חסד עם בני
עלמא. אבל לאולדא הקא אחיד ומקכא שריא. ועל
דא לא אתגור אברהם אלא בן תשעים ותשע שנה.
ורזא דמלה הא אתיידע ואוקימנא במתניתא דילן.
ובגין פך יצחק דינא קשיא נפק לאחדא לחולקיה
ולאולדא וחסד אקרי. ועל דא יעקב אשלים כלא
מהאי סטרא ומהאי סטרא. מסטרא דאחידו אברהם
ויצחק לחולקיהון לעילא הוא שלימותא. מסטרא
דאתיהיב להו לאולדא מתתא לעילא הוא שלימותא.
ועל דא כתיב ישראל אשר בך אתפאר. ביה אתאחידו
גוונין מעילא ומתתא. ועל דא כתיב הקא שירה
נדאי דהא אקרי לאולדא דכר דהא אקרי ידיד עד
לא יפוק לעלמא. ואית דאמרי אשירה נא לידידי דא
אברהם כמה דאת אמר מה לידידי לביתי. ואברהם
ירית ירותא דאחסנת חולקא דא. אבל מה דאמינא
דדא יצחק הכי הוא. שירת דודי לכרמו דא קדשא
ברוך הוא דאקרי דודי דכתיב דודי צח ואדום.
ידידי אחיד בדודי דכר ומניה אתנטע פרט דכתיב
פרט הנה לידידי בקרן בן שמן. מאי בקרן בן שמן.
אלא במה נפיק האי פרט ובמה אתנטע חזר ואמר
בקרן. מאי קרן דכתיב בקרן היובל. בקרן היובל,
שארי. והאי קרן אתאחיד בההוא דכר דאקרי בן
שמן. מהו בן שמן כמה דאת אמר בן חורין ותרנוייהו
חד מלה. שמן דמתמן נגיד משחא ורבו נגיד ונפיק
ואדליק בוצינן עד דנטיל ליה וכניש ליה האי קרן.

וְדָא אַקְרִי קָרְן הַיּוֹבֵל. בְּגִין כֹּךְ לִית מְשִׁיחוּתָא דְּמַלְכוּתָא
 אַלָּא בְּקָרְן. וְעַל דָּא אַתְּמַשְׁךְ מַלְכוּתָא דְּדוֹד דְּאַתְּמַשְׁח
 בְּקָרְן וְאַתְּאַחִיד בֵּיהּ. וַיַּעֲזֹקְהוּ כִּהְיִי עֹזְקָא דְּאַסְתָּחֵר
 לְכָל סִטְרִין. וַיִּסְקַלְהוּ דְּאַעֲדִי מִנִּיהּ וּמַחֲוִלְקִיָּה כָּל אֵינוֹן
 רַבְרַבִּין כָּל אֵינוֹן תְּרִיסִין כָּל אֵינוֹן כְּתָרִין תַּתְּאִין.
 וְהוּא גָּסִיב לִיה לְהָאִי כֶּרֶם לְחֻלְקִיָּה דְּכְתִיב כִּי חֶלֶק
 יְיָ עָמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נִחְלָתוֹ. וַיִּטְעֵהוּ שׁוֹרֵק כֶּמָּה דָּאֵת
 אָמַר וְאַנְכִי נִטְעַתִּיךְ שׁוֹרֵק כֶּלָּה זֶרַע אֱמֶת. כֶּלָּה
 כְּתִיב בְּה"א. מִכָּאן שְׁאֵרֵי אַבְרָהָם לְאוֹלָדָא לְעִילָא
 וּמִהָאִי נֶפֶק זֶרַע אֱמֶת. כֶּלָּה זֶרַע אֱמֶת וְדָאִי. הֵיִינוּ
 דְּכְתִיב כֹּה יִהְיֶה זֶרַעְךָ וְכֹלָא חֵד מִלָּה. וְכָאֵה חֻלְקִיָּהוֹן
 דִּישְׂרָאֵל דִּינְרָתוֹ יְרוּתָא קַדִּישָׁא דָּא. סוּפִיָּה דְּקִרְא וַיִּבֶן
 מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ. מָהוּ מִגְדָּל כֶּמָּה דָּאֵת אָמַר מִגְדָּל עֹז
 שֵׁם יְיָ בּוֹ יְרוּץ צְדִיק וְנִשְׁגָּב. בּוֹ יְרוּץ צְדִיק וְדָאִי.
 וְגַם יָקֹב חָצַב בּוֹ דָּא תַרְעָא דְּצִדִּיק כֶּמָּה דָּאֵת אָמַר
 פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק. מָאִי מִשְׁמַע דְּכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל
 דְּאַתְּגִזֹּר עֵיִל בְּתַרְנוּיָהוּ וְזָכִי לְתַרְנוּיָהוּ. וּמָאֵן דְּקָרִיב
 בְּרִיָּה לְקִרְבָּנָא דָּא עֵיִל לִיה בְּשִׁמְא קַדִּישָׁא. וְעַל אֵת
 דָּא מִתְקִימִין שְׁמִיָּא וְאַרְעָא דְּכְתִיב אִם לֹא בְּרִיתִי
 יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי. וְהָאִי
 מְאַרִיָּה דְּהַלּוּלָא דָּא זָכָה לְכֹלָא לְמַחְזִי קַדִּישָׁא בְּרִיָּה
 הוּא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין בְּהָאִי יוֹמָא. וְכָאֵה חֻלְקִנָּא דְּזָכִינָא
 לְהָאִי יוֹמָא וְזָכָאֵה חֻלְקִיָּה עֲמָנָא. וְהָאִי בְּרָא דְּאַתְּיִילִיד
 לֹךְ קָרִינָא עָלֶיהָ כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְגו'. יִצְרָתִיו אֶף
 עֲשִׂיתִיו. וְכְתִיב וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדִי יְיָ וְגו'. אוֹזְפוּהוּ

לְרַבִּי אָבָא תַּלְתָּ מִלִּין. אָמְרוּ לִיהָ הָאִי מָרִיה דְּהַלּוּלָא
 אוֹשְׁפִיזָךְ זָכָה לְכוּלִי הָאִי בְּגִין דְּקִיִּים קִיּוּמָא דְּמַצָּנָה.
 אָמַר מָאִי הִיא. אָמַר הֵהוּא גִבְרָא דְּבִיתָאִי אַתְתָּ אַחֵי
 הָווֹת וּמִיח בָּלָא בְּנִין וְנָסִיבָנָא לָהּ. וְדָא הוּא בְּרָא
 קֻדְמָאָה דְּהָוָה לִי מִנָּה וְקָרִינָא לִיהָ בְּשָׁמָא דְּאַחֵי
 דְּאַתְפָּטֵר. אָמַר לִיהָ מִכָּאן וְלִהְלָאָה קָרִי לִיהָ אִידִי.
 וְהִינּוּ אִידִי בַר יַעֲקֹב. בְּרִיךְ לֹון רַבִּי אָבָא וְאֹזִיל
 לְאַרְתִּיהָ. כַּד אָתָּא סֵדֶר מַלִּין קָמִיהָ דְּרַבִּי אֶלְעָזָר
 וְדָחִיל לְמִימַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. יוֹמָא חָד הָוָה קָמִיהָ
 דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מָאִי דְּכָתִיב וַיְפֹל
 אֲבָרָם עַל פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה
 בְּרִיתִי אִתְּךָ. מִשְׁמַע דְּעַד דְּלֹא אֲתַגְזֹר הָוָה נָפִיל עַל
 אֲנָפּוּי וּמִלִּיל עֲמִיהָ. בְּתֵר דְּאַתְגְזֹר קָאִים בְּקִיּוּמִיהָ
 וְלֹא דָחִיל. אֲנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְּךָ דְּאַשְׁבַּח גְּרָמִיהָ
 גְּזִירָא. אָמַר לִיהָ רַבִּי אָבָא אִי נִיחָא קָמִיהָ דְּמַר דְּלִימָא
 קָמִיהָ מֵאִינוֹן מְלִי מַעֲלִיתָא דְּשְׁמַעְנָא בְּהָאִי. אָמַר
 לִיהָ אִימָא. אָמַר לִיהָ דְּחִילָנָא דְּלֹא יִתְעַנְשׁוּ עַל יְדָאִי.
 אָמַר לִיהָ חָס וְשָׁלוֹם, מִשְׁמוּעָה רְעָה לֹא יִירָא נָכוֹן
 לְבוֹ בְּטוּחַ בִּי. סַח לִיהָ עוֹבְדָא וְסֵדֶר קָמִיהָ כָּל אִינוֹן
 מַלִּין. אָמַר לִיהָ וְכִי כָּל הַנִּי מְלִי מַעֲלִיתָא הֵו
 טְמִירִין גִּבְרָא וְלֹא אָמַרְתָּ לְהוּ. גּוֹזְרָנָא עֲלֶךְ דְּכָל תַּלְתִּין
 יוֹמִין אֵלִין תִּלְעִי וְתַנְשִׁי. וְלֹא כְּתִיב אַל תִּמְנַע טוֹב
 מִבְּעָלְיוֹ בַּהֲיוֹת לֹאל יָדָךְ לַעֲשׂוֹת. וְכַךְ הָוָה. אָמַר
 גּוֹזְרָנָא דְּבִאֲוִרִיתָא דָּא יִגְלוֹן לְבָבֵל בִּינִי חֲבֵרְיָא. חֲלַשׁ
 דַּעֲתִיהָ דְּרַבִּי אָבָא. יוֹמָא חָד חָמָא לִיהָ רַבִּי שְׁמַעוֹן

אָמַר לִיה טוֹפֶסְרָא דְלִבָּךְ בְּאַנְפֶּךָ שְׂכִיחַ. אָמַר לִיה
 לֹא עַל דִּידִי הוּא אֱלָא עַל דִּידֵהּ. אָמַר לִיה חָס
 וְשָׁלוֹם דְּאַתְעֲנָשׁוּ אֱלָא בְּגִין דְּמַלִּין אַתְגַּלְיִין בִּינֵייהוּ
 כָּל כֹּהֵן. יְגִלוֹן בִּינֵי חֲבֵרִיָּא. יִלְפוֹן אֵינוֹן אֶרְחוֹן
 וְאַתְבְּסִין מַלִּין בְּגִינֵיהוּ. דְּהָא מַלִּין לֹא אַתְגַּלְיִין אֱלָא
 בִּינָנָא דְּהָא קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתְּכִים עֲמָנָא וְעַל
 יְדָנָא אַתְגַּלְיִין מַלִּין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּתִיב אֲזִי יִבְקַע
 בְּשַׁחַר אוֹרֶךְ וּגְוִי. וְזִמִּין קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לֹאכְרֹזָא
 עַל בְּנוֹי וְיִימָא אֲזִי יִבְקַע בְּשַׁחַר אוֹרֶךְ וְאַרוּכְתָהּ
 מִהֲרָה תִצְמַח. וְהִלֵּךְ לִפְנֵיהֶּ צִדְקָה כְּבוֹד יְיָ יִאֲסָפֶהּ:

* * *

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְסֻלֹּף יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

ר' חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך
 הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדל תורה
 ויאדיר.

קדיש על ישראל

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיה רַבָּא. בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיה,
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיה, וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיה, וְיִקְרַב מְשִׁיחִיה,
 בְּחַיִּיכוֹן, וּבְיוֹמֵיכוֹן, וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעָגְלָא
 וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ,
 וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדַּר, וְיִתְעַלֶּה,
 וְיִתְהַלָּל, שְׁמִיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעִילָא מִן כָּל
 בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא, וְנִחְמָתָא, וְאַמִּירָן בְּעֻלְמָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן: